

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Ssk/7/2022
Identifikačné číslo spisu: 5020200376
Dátum vydania rozhodnutia: 30. marca 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:5020200376.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu: JUDr. Y. M., nar. XX. T. XXXX, Q. XX/XX, W., proti žalovanému: Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, Šagátova ul. č. 1, Bratislava, o žalobe na obnovu konania vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 28Sa/11/2020, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 24Sa/28/2020-20 zo 4. novembra 2021, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.
Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením zo 4. novembra 2021, č. k. 24Sa/28/2020-20 postupom podľa § 483 ods. 1 písm. e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) odmietol žalobu na obnovu konania ako zjavne nedôvodnú, ktorou sa žalobca domáhal obnovy konania vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 28Sa/11/2020.

2. Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žaloba na obnovu konania je právny prostriedok, ktorý je svojou povahou mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý umožňuje domáhať sa preskúmania právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej moci. Uviedol, že „... obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého využívanie by malo byť výnimočné, pričom sa v žiadnom prípade nemôže jednať o nástroj na zmenu výkladu práva v prospech účastníka, ktorý takúto žalobu podal. Správny súdny poriadok upravuje tri situácie, za ktorých možno napadnúť rozhodnutie správneho súdu žalobou na obnovu konania. Takáto žaloba je prípustná len vtedy, ak napádané rozhodnutie je dôsledkom trestného činu, ak je takéto rozhodnutie v rozpore so záväzným rozhodnutím orgánov Európskej únie, alebo ak Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím správneho súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo,

boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným zadosťučinením.“.

3. Aplikujúc vyššie uvedené na prejednávajúcu vec dospel krajský súd k záveru, že „Možno preto konštatovať, že žalobca nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by bol relevantný pre prijatie záveru o dôvodnosti žaloby na obnovu konania, či už podľa § 472 písm. a) - právoplatný odsudzujúci rozsudok, písm. b) - rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorého účastníkom by bol samotný žalobca a týkalo by sa rozhodnutia vydaného v konaní, ktorého obnovu žalobca žiada povoliť, alebo písm. c) - rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, Rady EÚ alebo Komisie, pričom tieto skutočnosti ako dôvod prípustnosti obnovy konania ani v žalobe o obnovu konania neuvádzal, ale uvádzal tvrdenia, ktoré sú pre prípustnosť povolenia obnovy konania právne irelevantné. Žalobcom uvádzané dôvody obnovy konania nie sú dôvodmi, ktoré Správny súdny poriadok pripúšťa ako dôvod obnovy konania.“.

4. Vzhľadom k tomu, že žalobca nenaplnil ani jeden z dôvodov umožňujúcich povoliť obnovu konania, krajský súd žalobu na obnovu konania v zmysle § 483 ods. 1 písm. e) SSP, odmietol.

5. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 170 písm. a) SSP v spojení s § 480 SSP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, pretože žaloba bola odmietnutá.

II.

6. Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. Dôvod kasačnej sťažnosti žalobca v jej úvode vymedzil slovami: „Podanie kasačnej sťažnosti odôvodňujem: - Správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci; - Podanie bolo nezákonne odmietnuté správnym súdom; - Nesprávnym procesným postupom mi správny súd znemožnil ako účastníkovi konania, aby som uskutočnil mne patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.“.

7. V ďalšom žalobca namietal, že krajský súd mal „pred vydaním uznesenia zo dňa 4.11.2021 nariadiť verejné konanie ...“, uviedol taktiež, že krajský súd mal „v rámci konania o žalobe na obnovu konania preskúmať aj správnosť a zákonnosť uznesenia správneho súdu v danej veci a to uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 28Sa/11/2020, ktorým súd odmietol moju správnu žalobu zo dňa 14.5.2020 s odvolaním sa na ust. § 98 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015.“. V žalobcom opísanom a podľa jeho názoru vadnom postupe krajského súdu videl žalobca porušenie ustanovení § 2 ods. 1 SSP, § 177 ods. 1 SSP pričom uzavrel, že „Zasiahnutie do mojich práv nastalo tým, že GR ZVJS pri konaní o mojej žiadosti zo dňa 11.2.2020 konal v rozpore s článkom 19 Dohovoru č. 128, z ktorého jednoznačne vyplýva, že ak občan splní zákonom dané podmienky na starobný dôchodok, tak odo dňa, kedy požiadala o jeho vyplácanie, tak tento dôchodok sa mu musí vyplácať do konca života !!!!“.

8. V závere kasačnej sťažnosti žalobca navrhol, aby kasačný súd uznesenie krajského súdu sp. zn. 24Sa/28/2020 zo dňa 4. novembra 2021 zrušil a vec vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie.

III.

9. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu, ktorá mu bola doručená 8. decembra 2021, písomne nevyjadril.

IV.

10. Podľa § 11 písm. h) SSP rozhoduje Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) o kasačných sťažnostiach. Najvyšší správny súd teda ako súd kasačný (§ 11 písm. h) SSP) preskúmal kasačnú sťažnosť postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a

po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

11. Podľa § 472 SSP, žalobou na obnovu konania možno napadnúť právoplatné rozhodnutie správneho súdu, ak

- a) bolo rozhodnuté v neprospech účastníka konania v dôsledku trestného činu sudcu, iného účastníka konania alebo osoby zúčastnenej na konaní,
- b) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím správneho súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným zadošťučinením,
- c) rozhodnutie správneho súdu je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre účastníkov konania záväzné.

12. Podľa § 473 SSP, žaloba na obnovu konania nie je prípustná proti

- a) rozhodnutiu kasačného súdu okrem rozhodnutia podľa § 462 ods. 2,
- b) rozhodnutiu správneho súdu, ktorého zmenu alebo zrušenie možno dosiahnuť inak.

13. Podľa § 476 SSP, v žalobe na obnovu konania sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje,
- b) rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda,
- c) dôvod obnovy,
- d) skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas,
- e) dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať,
- f) žalobný návrh.

14. Podľa § 483 ods. 1 písm. e) SSP, správny súd žalobu na obnovu konania uznesením odmietne, ak je zjavne nedôvodná.

15. Najvyšší správny súd z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou tvoril súdny spis krajského súdu sp. zn. 28Sa/11/2020 zistil, že

- žalovaný rozhodnutím z 11. marca 2020, číslo: GR ZVJS-d-12379/14-2020 podľa § 84 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z. z.“) v spojení s § 30 ods. 1 písm. i) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) zastavil správne konanie začaté na základe žiadosti žalobcu o priznanie starobného dôchodku zo dňa 11. februára 2020 z dôvodu, že v tej istej veci sa právoplatne rozhodlo a skutkový stav sa podstatne nezmenil,
- žalobca rozhodnutie z 11. marca 2020 napadol odvolaním z 23. marca 2020,
- následne žalobca podal správnu žalobu zo 14. mája 2020, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia z 11. marca 2020,
- krajský súd uznesením z 18. mája 2020, č. k. 28Sa/11/2020-18 žalobu ako neprípustnú podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP s poukazom na § 6 ods. 1 SSP a § 7 písm. a) SSP odmietol,
- žalobca podal proti uzneseniu krajského súdu kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia z 18. mája 2020,
- Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 9. septembra 2020, č. k. 7Sžsk/59/2020 kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol,
- následne žalobca podal proti uzneseniu krajského súdu z 18. mája 2020, č. k. 28Sa/11/2020-18 žalobu na obnovu konania z 5. októbra 2020,
- krajský súd uznesením zo 4. novembra 2021, č. k. 24Sa/28/2020-20 žalobu ako zjavne nedôvodnú odmietol.

16. Najvyšší správny súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že krajský súd postupoval vecne správne a v súlade so zákonom, keď žalobu postupom podľa § 483 ods. 1 písm. e) SSP ako zjavne

nedôvodnú odmietol. Krajský súd tiež nepochybil, keď vo veci nenariadil pojednávanie, nakoľko vydal rozhodnutie výlučne procesného charakteru.

17. Podľa § 107 ods.1, 2 SSP predseda senátu nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie, ak

- a) o to požiada aspoň jeden z účastníkov konania,
- b) vykonáva dokazovanie,
- c) to vyžaduje verejný záujem,
- d) je to na prejednanie veci potrebné alebo
- e) tak ustanovuje tento zákon.

V ostatných prípadoch rozhoduje správny súd bez pojednávania.

18. V uvedenej právnej úprave zákonodarca stanovil povinnosť správneho súdu nariadiť pojednávanie len v prípadoch zákonom predpokladaných, a aj to však len v prípade, že prejednáva vec v jej merite (§ 107 ods. 1 SSP). V ostatných prípadoch rozhoduje správny súd bez pojednávania (§ 107 ods. 2 SSP). Vzhľadom k tomu, že správny súd odmietol žalobu na obnovu konania, dospejúc k záveru, že je zjavne nedôvodná, postupoval v konaní súdneho prieskumu v súlade s právnou úpravou ustanovenou v § 107 ods. 2 SSP.

19. Najvyšší správny súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že žaloba na obnovu konania je svojou podstatou mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý môžu uplatniť subjekty (§ 474 SSP) len za splnenia zákonom stanovených podmienok; možno ním napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu a len z dôvodov taxatívne ustanovených v § 472 SSP, teda ak

- bolo rozhodnuté v neprospech účastníka konania v dôsledku trestného činu sudcu, iného účastníka konania alebo osoby zúčastnenej na konaní (§ 472 písm. a/ SSP),
- Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím správneho súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným zadosťučinením (§ 472 písm. b/ SSP),
- rozhodnutie správneho súdu je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre účastníkov konania záväzné. Z uvedeného vyplýva, že s prípustnosťou žaloby na obnovu konania zákonodarca počíta len v obmedzenom rozsahu (§ 472 písm. c/ SSP).

20. V prejednávaní žalobca v žalobe na obnovu konania, ako dôvod na obnovu konania označil zákonné ustanovenie § 473 písm. b) SSP, podľa ktorého žaloba na obnovu konania nie je prípustná proti rozhodnutiam správneho súdu, ktorého zmenu alebo zrušenie možno dosiahnuť inak. Ide teda o úpravu jedného z dôvodov neprípustnosti žaloby na obnovu konania. Krajský súd sa s uvedeným v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberal a dospel k záveru, že žaloba na obnovu konania je zjavne nedôvodná, keďže nie je prípustná v zmysle § 472 SSP, s ktorým právnym záverom sa stotožnil aj najvyšší správny súd. V danej súvislosti kasačný súd dopĺňa. Dôvody prípustnosti žaloby na obnovu konania sú taxatívne ustanovené v § 472 SSP, ako zákonný predpoklad splnenia objektívnych podmienok prípustnosti žaloby na obnovu konania. Žalobca však v žalobe neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by dôvodnosť žaloby na obnovu konania preukazovali. Krajský súd preto postupoval vecne a právne správne, keď žalobu na obnovu konania odmietol ako zjavne nedôvodnú.

21. Vychádzajúc z právnych záverov uvedených vyššie najvyšší správny súd ako súd kasačný po vyhodnotení dôvodov, vznesených v kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho spisu, vyhodnotil námietky žalobcu, ktorými v kasačnej sťažnosti namietal nezákonnosť rozhodnutia krajského súdu, za nedôvodné, keďže tieto neboli spôsobilé zvrátiť vecnú a právnu správnosť napadnutého rozhodnutia správneho súdu. Z uvedených dôvodov kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu podľa § 461 SSP zamietol.

22. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP)

a žalovanému ich nepriznal, lebo nebola splnená podmienka výnimočnosti na jeho strane (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta druhá SSP).

23. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (jednomyseľne).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.